

049_20200518_opname_10044203_t2_ps	
Aantal minuten:	52
Aantal sprekers:	2
Taal:	Nederlands

- SP1: Ja, ok. Het is vandaag 19 mei 2020. En mevrouw heeft respondentnummer 10044203. En zij vindt het goed als ik ons gesprek opneem. Klopt dat?
- SP2: Ja, dat klopt.
- SP1: Mooi, dan kunnen we beginnen. Heb je voordat we beginnen nog vragen?
- SP2: Nee.
- SP1: Ok. Dan is de eerste vraag hoe het gaat sinds ons vorige interview.
- SP2: Ja, gaat goed. Mag niet klagen. We mogen nog steeds af en toe naar buiten om te gaan werken, dus dat is fijn. Dus ik denk dat ik bij de mensen hoor die misschien wel wat meer werkgeluk heeft dan andere mensen. Want ik merk in de huisartsenpraktijk dat mensen toch wel diep ongelukkig zijn omdat ze zoveel thuis moeten zitten. Maar met ons gaat het redelijk goed, dat is fijn. Niemand is ziek, dus dat is ook fijn. Ik doe mijn oortjes in hoor, dat praat wat makkelijker. Luisteren is ook makkelijker. Zo, hoor je me nog?
- SP1: Ja, zeker.
- SP2: Dus nee, eigenlijk gaat alles best wel goed met ons.
- SP1: Mooi. Want vorige keer vertelde je volgens mij wel dat de kinderen niet helemaal fit waren, toch?
- SP2: Ja, die waren niet helemaal fit, maar dat is ook wel weer vrij snel hersteld. Dat was... ja, niet het beeld van corona, dus dat is ook niet waar we ons zorgen over maakten, maar de rest van de wereld natuurlijk wel, maar gewoon een ordinaire ouwerwetse oorontsteking.
- SP1: Ok. Ja, die hebben we ook nog.
- SP2: En dat... die hebben we ook nog. En de kans op een ouwerwetse oorontsteking is in de regio [plaats] groter dan in de regio [plaats] misschien, omdat we nog relatief misschien iets minder corona hebben denk ik. Maar goed, dat... als de rest van het gezin verder niet echt heel erg ziek is maak ik me daar ook niet per se heel erg veel zorgen om.
- SP1: Want gingen zij nog naar de kinderopvang?
- SP2: Ja, zij gingen wel naar de kinderopvang, maar toen [naam] een oorontsteking had, zij niet. Maar omdat [naam] toen al... ook wel weer heel erg klachtenvrij was en het alleen maar buikpijn betrof hebben we hem wel naar de opvang gestuurd. Ik denk dat als een van ons drie ook nog een snotneus hadden gehad dat we het niet hadden gedaan, maar omdat de rest dusdanig gezond was, en het was begonnen bij haar, en zij alleen maar op de crèche was geweest en verder nergens anders, dachten we dat het wel mee zou vallen.
- SP1: Ja, snap ik.

049_20200518_opname_10044203_t2_ps

- SP2: En in overleg met de crèche hebben we haar toen thuis gehouden en onze andere zoon gebracht.
- SP1: Ok. Is er de afgelopen twee weken iets veranderd in hoe je je voelt?
- SP2: In de breedste zin?
- SP1: Ja.
- SP2: Nou ja, ik ben denk ik iets meer aan het werk, omdat... en ik merk dat wel, dus ik merk wel dat ik een beetje gaar ben en moe ben. En dat ik... de stress wel voel van de dagelijkse praktijk. Maar verder thuis merk ik ook wel dat het zonnetje weer gaat schijnen, dus dat ik daar ook wel weer en beetje blijer in ben.
- SP1: Wat bedoel je daarmee, dat het zonnetje weer gaat schijnen?
- SP2: Dat je merkt dat je weer meer in de tuin zit.
- SP1: Ah, letterlijk de zon weer gaat schijnen.
- SP2: Ja, letterlijk de zon weer wat meer gaat schijnen. En dat is ook wel heel fijn. Ik word heel fijn van buiten lekker weer, want wij zijn graag buiten met het gezin. En dan zeker als het 's ochtends vroeg al een beetje lekker weer is, is het fijn om echt even naar buiten te gaan en een wandeling te maken door het bos of zo.
- SP1: Ja, klinkt goed. Vorige keer vertelde je volgens mij dat in je eigen directe omgeving geen mensen zijn die het coronavirus hebben gehad. Is dat nog steeds zo of is daar in de afgelopen weken iets in veranderd?
- SP2: Nee, dat is nog steeds zo.
- SP1: Ok. Dan wil ik het graag even gaan hebben over de versoepeling van de maatregelen, die zijn op 6 mei aangekondigd door Rutte. Wat vind je van de versoepeling van de maatregelen?
- SP2: Ik denk dat dat best moet kunnen. Ik denk ook als je dat niet doet dat mensen zich toch niet aan de maatregelen gaan houden. Dus dat je het misschien maar beter voor kan zijnen je iets kan geven aan mensen, werkgevers, misschien meer het goeie woord, en dat je beter de maatregelen iets kan versoepelen, dat mensen wel gemotiveerd zijn om de dingen die er nog zijn wel te doen. Dus ik denk wel dat het moet kunnen, maar ergens merk ik ook in de praktijk hoe mensen er soms mee omgaan en dan denk ik wel: oh ja, als dit maar goed gaat.
- SP1: Kun je daar een voorbeeld van geven?
- SP2: Er zijn in onze dagpraktijk best wel wat mensen die op zich corona-achtige klachten zouden kunnen hebben, maar zichzelf voordat corona uitbrak of ten tijde van het begin van de uitbraak, voordat zij coronaklachten hadden, aan een soort van zelfquarantaine deden uit angst om corona te krijgen, die nu toch verkouden zijn en naar buiten zijn omdat ze zeggen "Ja, ik kan eigenlijk niet nog langer binnen zitten." En dan denk ik, dan levert dat wel gemengde

gevoelens. Want ik heb ze dan in de eerste vier weken heel vele gesproken omdat zij heel bang waren om corona te krijgen, waarbij zij zelf heel erg hebben aangegeven dat ze echt hopen dat iedereen met klachten binnenblijft, en nu ze zelf klachten hebben gaan ze gewoon naar buiten en dan... ben ik daar misschien voor mezelf sowieso heel rechtlijnig in en dan merk ik wel dat ik mijn empathie een beetje ben verloren.

- SP1: Ja. Maar mensen geven eigenlijk aan dat ze het niet vol kunnen houden.
- SP2: Ja.
- SP1: En dan negeren ze eigenlijk de snotneus of de... ja.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja, ja. En ik kan me herinneren dat de vorige keer dat ik vroeg... wat je bij andere mensen waarnam, dat er toen ook wel mensen waren die veel meer tijd op straat doorbrachten of iets minder nauw namen met afstand nemen, maar dat je dat ergens ook wel begreep, van ja, weet je, het is ook lastig wat er van mensen gevraagd wordt. Maar hier gaat het dan een grens over, begrijp ik dat goed?
- SP2: Nou ja, ik snap die mevrouw ook wel, maar het gaat een grens over omdat ik haar zes weken lang heb horen zeggen dat zij het maar sociaal vindt dat mensen met een snotneus naar buiten toe gaan en dat nu vervolgens zelf ook doet.
- SP1: Toch doet, ja, voortschrijdend inzicht.
- SP2: Dan, kijk, als je nou van tevoren al had gezegd "Ik ga gewoon naar buiten, want ik vind het niet erg om te krijgen", dan kan ik me daar meer... dan is mijn inlevingsvermogen groter, dat je het ook doet op het moment dat je zelf klachten hebt.
- SP1: Ja, dat is wat consistentier.
- SP2: Ja.
- SP1: En nou is dit in algemene zin, maar als je naar je eigen dagelijks leven kijkt, heeft de versoepeling van de maatregelen daar effect op?
- SP2: Ja, want er gaan natuurlijk kinderen weer naar het kinderdagverblijf? En ik merkte aan onze zoon en onze peuter dat ie dat heel fijn vindt. Aan de andere kant dat ie het ook heel jammer vindt, want hij is niet meer de alleen-aandacht. Maar het is wel fijn voor hem dat hij weer gewoon kan gaan spelen. En hij kan binnenkort gaan wennen op de kleuterschool en daar kijkt ie heel erg naar uit.
- SP1: Ok, leuk.
- SP2: En dat is wel fijn dat je dat... dat dat in ieder geval doorgaat. Dus het doet voor hem in ieder geval wel heel veel.
- SP1: Ja. Ok. En hoe groot denk je dat de kans dat je zelf besmet raakt nu de maatregelen versoepeld zijn. Is daar iets in veranderd?

- SP2: Ik denk dat die kans toeneemt. Maar dat is met name... niet per se vanwege de crèche of het kinderdagverblijf of omdat we blijven boodschappen doen, maar meer omdat ik nu meer patiënten zie op het spreekuur zonder fatsoenlijke persoonlijke beschermingsmaatregelen.
- SP1: Ja.
- SP2: Want die zijn toch schaars. En we hadden een centrale corona-post in de regio [plaats] en je merkt aan alle kanten dat die wordt afgeschaald. Dus we moeten binnenkort ook de visites, de corona-visites zelf doen. En we hebben helemaal niet genoeg schorten of mondmaskers, want die hebben we allemaal naar het centrale punt gebracht, omdat is afgesproken dat we dat centraal zouden regelen, en de overheid dat ook toejuichte, maar toch heeft gezegd "We gaan daar niet voor betalen." Dus begrijpelijk zegt dan de centrale post "Ja, dan gaan we het ook afschalen." Dus dat levert nogal problemen op, dus dat is met handen en voeten werken, proberen we dat toch voor elkaar te krijgen. Dus ik denk in die zin dat de kans groter is, en je merkt ook aan mensen dat ze liever niet naar de corona-post gaan. Dus toch verzwijgen dat ze aan het hoesten zijn en met hun buikklachten dan op het spreekuur komen en dan toch hoesten. En dat zal allemaal geen corona zijn, want de voorafkans dat het corona is, is nog relatief laag. Maar ik denk wel omdat er meer mensen komen, je een groter risico loopt.
- SP1: En begrijp ik goed dat je inschat dat er meer mensen komen doordat de maatregelen versoepeld zijn?
- SP2: Ja. Nou, de mensen verwachten ook dat nu de huisartspraktijk weer open is. Dus mensen... zeggen "Ja, maar de maatregelen zijn versoepeld, dus jullie moeten ook wel weer opengaan. Dus ik heb nu al acht weken gewacht met die rugpijn dus ik wil nu komen en ik wil geen dag langer wachten." Dat is ongeveer de... gedachtepatroon van mensen, hoe dat gaat.
- SP1: Ja, en dan verwachten ze zelf dus ook niet eens dat ze corona hebben, maar dan komen ze wel en dan hebben ze soms ook corona-achtige klachten.
- SP2: Ja. Ook al heeft de assistente het gevraagd vanochtend. Of die ochtend. En dan zeggen ze "Ja, maar als ik zei dat ik een snotneus heb al drie weken dan mag ik niet komen. Dus ik heb gezegd dat ik dat niet had."
- SP1: Oh oh oh. Ingewikkeld.
- SP2: En dat is geen uitzondering.
- SP1: Nee, en dan heb je eigenlijk al alles gedaan om het uit te vragen, ja.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja, en dan... is dan het idee dat mensen vinden dat ze recht hebben op de huisarts zien, of?
- SP2: Ja, zeker. Mensen nemen geen genoegen met een advies van de assistente.
- SP1: Nee. En dan telefonisch consult zou dan ook niet voldoende zijn?

- SP2: Nou, dat heb ik dan meestal in die acht weken hiervoor al drie keer gehad. En dan... ja, zeker met rugpijn, kniepijn of keelpijn, of... nou ja, in de somatische onverklaarde klachten, dat lukt gewoon niet altijd goed door de telefoon, want mensen... laten zich minder goed geruststellen, maar snappen ook niet dat of je mensen nu ziet of niet ziet, dat het beleid hetzelfde is, omdat je maar drie behandelopties hebt: niks doen, fysiotherapie of pijnstilling. En dat vinden ze moeilijk te begrijpen en lastig te behappen.
- SP1: Ja. Ja, dus eigenlijk is het ook een soort opgebouwde wens om toch langs te komen en... nu d'r iets lucht is gegeven vullen mensen dan in dat dat betekent dat ze ook naar de huisarts kunnen.
- SP2: Ja. Dus we hebben een stukje in de krant laten plaatsen, dat we waarschijnlijk een van de laatste sectoren zijn die weer volledig opengaan. Omdat we... de meest kwetsbare groep bedienen. En [organisatie], waar ik werk, heft veel ouderen en veel kwetsbare patiënten, bovengemiddeld veel. En dus [wouden we] mensen bedanken voor de afgelopen periode, dat ze zoo meegaand zijn geweest, begripvol zijn geweest, maar ook om ze te vertellen dat het echt nog wel een tijdje gaat duren voordat we weer helemaal open zijn. Maar je merkt dat mensen dat dan toch lezen wat ze willen. En ja, dat is... dat levert soms weleens tot discussies op, aan de telefoon.
- SP1: Ja, en blijkbaar is het dus zo moeilijk om dan niet naar de huisarts te gaan.
- SP2: Ja. En op zich snap ik dat ook wel, want mensen zijn natuurlijk angstig en bang en... daar heb ik tot op zekere hoogte ook wel begrip voor, maar het betekent niet dat je je... niet hoeft te gedragen.
- SP1: Nee, zeker niet. Nee. Ok, ik wil graag even doorgaan met een situatieschets. Als ik die dan verteld heb dan ben ik benieuwd naar je reactie. De situatie gaat over een wandeling. Stel je voor op een mooie lentedag besluit je een wandeling te gaan maken. Je bent al een tijdje op weg en je komt verschillende andere mensen tegen, sommige ook wandelend, andere fietsend. Tot nu toe is het gelukt om anderhalve meter afstand te houden en na een tijdje gewandeld te hebben kom je de volgende situatie tegen. Er komen twee andere mensen lopend tegemoet. Zij lopen naast elkaar, en het is een wat smaller pad en het is onmogelijk om die twee tegemoetkomende mensen te passeren zonder binnen de anderhalve meter van mekaar te komen. Zij lopen gewoon door en gaan niet achter elkaar lopen. Wat denk je op zo'n moment?
- SP2: Bijzonder. Ja, wat ik... dan denk ik vooral: bijzonder. En dan... vaak denk ik... want het gebeurt zeker, want ik ga ook 's morgens heel vroeg weleens hardlopen en dan zie je ook weleens 80-jarigen die dat doen. En dan denk ik: het is toch bijzonder dat je op dit tijdstip buiten bent en je gaat niet achter elkaar lopen terwijl [niet verstaanbaar] 13.47 En ik vraag me dan weleens af wat mensen hun motief is. En dan afhankelijk van hoe dus dermate weinig ruimte zij mij gegeven, vraag ik ook weleens of ze mij ruimte willen geven.
- SP1: Ja. En als je dan een gevoel zou mogen omschrijven wat dan het sterkst bij je naar boven komt, welk gevoel is dat dan?
- SP2: Verwondering vooral. Ik denk dat het anders zou zijn als ze hoestend en proestend voorbij zouden lopen. Of net hun neus zouden ophalen, want dan zou ik toch wel lichtelijk chagrijnig of misschien wel een beetje pissig zijn.

- SP1: Ja. Ok. Dank je wel. Dan heb ik een aantal vragen over het naleven van de maatregelen. Nu zijn er sinds twee weken een aantal versoepeld, maar er zijn natuurlijk een hele hoop maatregelen nog van kracht. Zijn er maatregelen die je in de afgelopen twee weken minder bent gaan opvolgen?
- SP2: Nou, we zijn tegen ons principe in afgelopen weekend overdag een keertje naar het bos gegaan. En we zijn daar toevallig vrienden tegengekomen, waarbij onze kinderen een tijdje hebben zitten spelen. Dus we hebben op het gras gezeten met die vrienden drie meter verderop en de kinderen hebben een tijd gespeeld samen. Dus daarmee zijn we tegen onze principes, hebben we toch contact gehad met andere mensen, en dat is meer een toevalligheid van omstandigheden geweest dan dat we dat bewust zo hebben gepland. Dus daarin hebben we denk ik toch een beetje meegegeven, veranderd omdat we onze kinderen mekaar ook heel goed kennen. Maar goed, dat was ook wel weer heel fijn. En we denken dat we ons daarmee wel aan de richtlijnen hebben gehouden van de versoepelingen, omdat de kinderdagverblijven toch open zijn en kinderen daar toch structureel over elkaar heen liggen. Ja, dachten we dat dat wel kon. Maar ik denk wel als een BOA ons had gezien dat die er misschien wel wat van had kunnen zeggen, van "Joh, we zien jullie kinderen samen spelen, we zien ook wel dat jullie drie meter van elkaar vandaan zitten, maar technisch gezien zou je misschien kunnen zeggen dat het een samenzwering was van acht mensen." Want we hebben alle twee twee kinderen. Dus dan... ja, we grapten ook wel een beetje van "wat zou een BOA hier nou van zeggen?" Ook al zitten we echt wel een eind uit elkaar en zijn we wel een soort van aan het kletsen, c.q. schreeuwen naar de andere kant. Maar ja, dan vraag ik me toch wel af, stel nu dat het vreemden waren geweest, dat had ook zo kunnen zijn, want mijn kind had vast ook met vreemde kinderen kunnen spelen, had ik ook wel benieuwd of dat ik dan hetzelfde had gedacht, of dat ik dan had gedacht: dit zijn vreemde mensen, dus dat is prima. Maar ik merk wel dat wij er soepeler in worden. Ik had misschien twee weken geleden gedacht: oh, misschien is dat andere kind wel verkouden en zit daar wat mee. Maar ja, omdat het nu toch ook op de crèche gebeurt en je toch ook geen invloed hebt wat andere ouders naar de crèche toe brengen, denk ik wel, nou ja, het zal wel loslopen.
- SP1: Ja. En is dat iets wat je in je omgeving ook hoort, dat mensen maatregelen misschien iets minder strikt opvolgen dan voorheen?
- SP2: Ja. Ja, dat gevoel heb ik wel. Mijn moeder wordt ook makkelijker met op de kinderen passen als... als [naam], de jongste, misschien dubieus een snotneus heeft, of toch een beetje oorpijn heeft, dan heb ik het idee dat mijn moeder daar ook makkelijker in wordt.
- SP1: Ja. En de maatregelen die echt concreet versoepeld zijn hè, zodat het bijvoorbeeld weer mogelijk is om naar de kapper te gaan of een massage te ontvangen, te gaan sporten. Zijn dat maatregelen waar je gebruik van hebt gemaakt?
- SP2: Nee, nog niet, maar mijn man wou wel heel graag, maar die kon nog niet terecht. Dus die heeft morgen een afspraak bij de kapper.
- SP1: Ja. En de kinderen gaan dan weer naar de opvang?

- SP2: En de kinderen gaan weer naar de opvang. Maar die gingen sowieso al naar de opvang.
- SP1: Ja, ik wou zeggen, ik vraag het en ik denk "hé, maar dat was al zo", ja.
- SP2: Ja, dat was al zo. Dus dat is niet per se heel erg veel anders. Maar ik merk wel in mijn omgeving, zoals mijn moeder, die gaat weer naar de schoonheidsspecialiste.
- SP1: Ja. Dus die pakt ook de ruimte die er nu is.
- SP2: Ja. Maar dat zie je denk ik aan iedereen. Ik heb... en dat merk ik ook op het spreekuur, want ik heb toch al drie kappers gezien die nu ineens schouderklachten hebben, met de wens van een injectie in hun schouder omdat ze overuren draaien.
- SP1: Ai ai ai. Ja. Ja, dus die kunnen eigenlijk de vraag helemaal niet aan.
- SP2: Nee, die kunnen de vraag niet aan. Dus ik denk... en dat is indirecte informatie, maar ik denk dat een heel dorp op de stoep staat bij de kapper.
- SP1: Ja. Ja, en iedereen wil dan ook meteen hè.
- SP2: En iedereen wil meteen. Dat is het. Maar dat is denk ik ook een stukje wat in onze samenleving geworteld zit. Wat vroeger misschien anders was. Maar alles moet nu, meteen, niemand mag nog hoofdpijn hebben. Maar we... wat dat betreft een beetje een maakbare samenleving daarin. En ik had eigenlijk gehoopt dat deze coronacrisis mensen wat nederiger zou maken voor dit soort dingen, maar het tegendeel blijkt waar.
- SP1: Dat ze meer geduld zouden hebben, of?
- SP2: Ja. Dat ze meer geduld zouden hebben en blij zouden zijn met... dat ze misschien volgende maand naar de kapper zouden kunnen. Maar ze zijn eigenlijk ontevreden dat het pas volgende maand is en niet vandaag.
- SP1: Ja. En dat is dan wat die kappers ook aangeven, dat mensen bij wijze van spreken op de stoep liggen om... een plekje te krijgen.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja, heftig.
- SP2: Ja, bijzonder eigenlijk hè.
- SP1: Ja, en dat effect dat er een zekere rust ook kan optreden of een bepaalde... hoe zeg je dat, overlevering aan dat niet alles beïnvloedbaar is, die is dus eigenlijk niet zichtbaar.
- SP2: Nee, verre van.
- SP1: Nee. Ja, dat vind ik wel interessant dat je dat zegt, ik zie dat zelf... ik zie zelf zeg maar beide. Dus ik zie mensen die inderdaad heel onrustig zijn en ongeduldig en een beetje drammerig misschien bijna, maar ik zie toch ook

mensen die zoiets hebben van "Ja weet je, of mijn haar nou nog een centimeter langer wordt of niet, het is toch al uit model." Dat idee.

- SP2: Nou ja, dat is natuurlijk het lastige, want die mensen zie ik niet en die hoor ik niet. Die zullen er zeker zijn, maar ik hoor natuurlijk alleen maar de kappers die met name de drammerige mensen horen, want de mensen die... waarvan het ze niks uitmaakt, die zijn er niet.
- SP1: Die komen pas later in beeld, ja.
- SP2: Want die komen pas later in beeld, want die denken "Nou, ik wacht de eerste golf wel af en dan zie ik het wel."
- SP1: Ja precies.
- SP2: En hetzelfde geldt voor het spreekuur. Dus ik beseft me ook dat ik een bias heb, want ja, zoveel contact hebben wij ook niet met andere mensen. Ik spreek vooral mijn ouders en ik app met wat vriendinnetje maar die werken eigenlijk allemaal in de zorg, dus die gaan denk ik de komende drie maanden ook niet naar de kapper, want die zijn vooral allemaal net zo hard aan het werk.
- SP1: Ja. En herkennen die het beeld dat je schetst, dat eigenlijk toch best wel veel mensen nog heel rusteloos zijn en ongeduldig?
- SP2: Ja. Die herkennen dat. Nou ja, een werkt op de pathologie, dus die herkent dat wat minder. Die... heeft weinig echt patiëntencontact. Maar de interne en de neurologie, ja, die voelen dat ook wel. Mensen die al acht weken hoofdpijn hebben die willen nu toch echt wel gezien worden.
- SP1: Ja, ja. En... vorige keer vertelde je dat eigenlijk... de uitbraak als effect heeft dat je meer bent gaan werken. Heeft de versoepeling van de maatregelen daar nog invloed op gehad?
- SP2: Ja. Ja, dat ik nog meer ben gaan werken.
- SP1: Nog meer.
- SP2: Ik werkte drie dagen in de week, toen werden het vier/vijf dagen in de week en nu is het zeker vijf dagen in de week.
- SP1: En is dat dan ook een gevolg van dat zoveel mensen nu eigenlijk... ja, bijna afdwingen dat ze langs kunnen komen? Of komt dat ergens anders door?
- SP2: Ja, ik denk vooral het laatste. Dus voorheen, tijdens de coronacrisis kon ik iedere dag echt wel om vijf uur naar huis. Maar dat lukt nu gewoon niet.
- SP1: Tsjonge.
- SP2: Want er zijn... ja, en dat is best... maar dat is misschien iets van de afgelopen dagen, de afgelopen twee weken denk ik. Maar dat effect zal vast ook wel weer minder worden als die eerste drammerige mensen die echt heel graag willen er een beetje uitgefilterd zijn.
- SP1: Ja, dus je verwacht dat dat nu tijdelijk...

- SP2: Ik verwacht dat dat nu tijdelijk iets is, ja, dat zeker. Maar je merkt het gewoon. En er zijn ook echt wel mensen, en dat zal... nou ja, echt niet iedereen zijn, maar er zijn er gewoon een aantal en die bellen gewoon twintig keer op een dag omdat ze niet hun zin krijgen.
- SP1: Oh oh...
- SP2: Ja, twintig keer is overdreven, maar er is iedere dag wel één of twee mensen die gewoon vier of vijf keer bellen. En dan zeggen ze "Ja, maar ik wil echt die coronatest. Ik weet dat ik geen risicogroep ben, maar ik wil een coronatest want ik word gepest door de burens en ik wil dat de dokter dat nu regelt."
- SP1: Oh echt?
- SP2: Ja, en dan ben ik misschien iemand van principes en dan zeg ik "Ja sorry, maar het is niet urgent, dus het mag ook morgen." Maar ja, omdat ik dat zeg bellen ze wel vijf keer. Waardoor je er uiteindelijk langer mee bezig bent dan wanneer je zou zeggen "Vooruit, ik regel die coronatest wel." Maar ik vind dat dan niet eerlijk voor de rest van de maatschappij, want iedereen die met haar zelfde klachten, 60 jaar, zonder risicogroep zijnde, geen mantelzorg en niet werkend in de zorg, heeft daar in principe nog geen recht op. Dus dan vind ik ook dat ik me daar aan moet houden en moet zeggen: dat is niet de bedoeling.
- SP1: Maar nu gaat natuurlijk per 1 juni het testbeleid veranderen.
- SP2: Ja, per 1 juni, en dat betekent dus niet per 17 mei.
- SP1: Eens. Maar gaat dat... hiervoor zeg maar wat lucht geven? Gaan de mensen die nu bellen -
- SP2: Nee, ik denk juist dat het meer werk gaat opleveren. Want ik denk namelijk dat er heel veel mensen zijn die misschien een snotneus hebben die nu nog niet bellen omdat ze wachten tot 1 juni.
- SP1: Ja ja, dan krijg je weer een golf.
- SP2: Want ik voorzie wel wie die test mag gaan regelen vanaf 1 juni, dat is namelijk de huisarts als eerste aanspreekpunt.
- SP1: Ja, ik denk dat je daar gelijk in hebt, ja.
- SP2: En er zijn nu al wel een paar mensen die dan denken "Ja, maar de huisarts kan voor mij wel een uitzondering maken, want de huisarts vindt mij heel lief." Ja, en dat is niet... hetgeen wat... zou moeten leiden.
- SP1: Dat is niet het argument om het te doen, nee.
- SP2: Nee precies. En ja, er zijn enkele mensen waarbij we een coronatest hebben uitgevoerd die strikt genomen niet aan alle eisen voldoet, maar ja, dat zijn dan mensen met wie je wekelijks contact hebt en die wel echt heel ziek zijn, waarbij je denkt, jemig man, je bent 26 en je bent zo ziek en je komt niet eens uit je stoel, dit is eigenlijk niet ok, ik moet wel weten of dit corona is, want anders moet ik eigenlijk gewoon verder zoeken of dat je niet een longembolie hebt of andere dingen hebt. Maar waarbij de zorg gewoon spaak loopt omdat

je dat niet goed kunt onderzoeken omdat de verdenking zo hoog is dat niemand ze wil helpen.

- SP1: Nee precies. Ja.
- SP2: Maar dan heb je een heel ander probleem, dat is niet "Ik wil het graag, want ik word gepest door de burens omdat ik misschien corona heb." Ja, dat is vervelend, maar dat is iets waar heel Nederland last van heeft.
- SP1: Ja. Maar dat is dan dat burens er heftig op reageren als mensen hoesten of...
- SP2: Ja. Er zijn bepaalde straten in [plaats] waar burens overal briefjes ophangen dat nummer 56 bijvoorbeeld misschien corona heeft. Dus dat je daar bij uit de buurt moet blijven.
- SP1: Dat meen je?
- SP2: Ja. Ja, bijzonder eigenlijk hè, hoe mensen daar mee omgaan.
- SP1: Wauw. Oh, dit heb ik echt nog niet eerder gehoord.
- SP2: Ik heb natuurlijk een bias, want dat zijn de mensen die bij mij op het spreekuur komen. En er zijn ook heel veel mensen natuurlijk bij wie dat niet gebeurt. Maar ja, er zijn er wel ik denk een stuk of vier of vijf bij wie dit wel gebeurt.
- SP1: Maar dit type gedrag dat is natuurlijk niet opgenomen in het testbeleid. Maar...
- SP2: Nee.
- SP1: ... als ik dit zo hoor dan begrijp ik heel goed dat die mensen het bewijs willen hebben dat ze geen corona hebben.
- SP2: Zeker. En ik had daar best in mee willen gaan, maar als je bij iemand staat met een hartinfarct en die mevrouw belt zes keer, dan... en je zegt zes keer "Het kan morgen" dan levert het dusdanig veel irritatie bij mij op dat ik eigenlijk denk: ja weet je, laat ook maar. Ik ga het zeker niet vandaag doen. Want kijk, die test is ook best wel een grote kans dat ie fout negatief is, dus ik wil dan toch iemand eerst serieus beoordelen. Ik ga niet blind op basis van "ik wil een coronatest" een coronatest meegeven omdat ze gepest worden. Ik vind dat ze wel gezien moet worden door een dokter, dat je haar klinisch moet beoordelen, dat je naar de longen moet luisteren, dat je moet bedenken wat het eventueel anders zou kunnen zijn, want misschien heeft die mevrouw wel een [niet verstaanbaar] 27.39 en dat ze daarom een beetje keelpijn heeft.
- SP1: Ja precies, ja.
- SP2: Dat... Dus nee, ik snap haar ook heel goed, maar ik vind gewoon dat mensen meer aandacht nodig hebben dan twee minuten even een coronatest uitschrijven.
- SP1: Ja, het is geen oplossing voor alles waar we nu tegenaan lopen, nee, zeker niet.
- SP2: Ja. Ik vind dat gewoon iedere klacht de behoefte heeft om serieus over na te denken en ook het recht heeft om er serieus over na te denken.

- SP1: Nou en weet je, ik zou me denk ik ook niet lekker gaan voelen als ik buren had die me zo bejegenen terwijl ik eigenlijk de hele dag thuis moet blijven.
- SP2: Ja, zeker.
- SP1: Hè, dat is eigenlijk in zichzelf al een situatie die vrij ongezond klinkt.
- SP2: Ja, zeker. Zeker. En ik vind dat dat alleen al op zich een consult behoefte, al dan niet met onze psycholoog.
- SP1: Ja precies. Tsjonge. Ok, laten we even doorgaan, want ik vind het interessant, maar ik heb nog meer vragen en anders wordt het een heel lang gesprek. Denk je weleens na over de economische situatie in Nederland die ontstaat door de coronacrisis?
- SP2: Ja. Daar denk ik zeker over na. Ik denk dat wij het heel goed hebben en dat ik veel baanzekerheid heb, dus ik maak me over mijn eigen situatie weinig zorgen. Maar ik denk wel dat er een grote categorie mensen is die hun baan kwijt is en daardoor nu een lager [niet verstaanbaar] 29.00 en daardoor op termijn meer gezondheidsgevolgen hiervan ervaart. En ik ben benieuwd wat er gaat gebeuren met de huizenprijzen straks, of die juist gaan dalen of dat het ervoor zorgt dat nog minder mensen een huis kunnen kopen omdat investeerders in het gat springen omdat mensen nu hun werk kwijt zijn. Want ik denk dat er... de kloof groter gaat worden.
- SP1: De ongelijkheid tussen mensen?
- SP2: Ja. Dat denk ik wel.
- SP1: En dat is dan zowel op gezondheidsgebied als financieel gebied hoor ik je zeggen.
- SP2: Ja. Dat denk ik wel. En ik vraag me af of de overheid berekend heeft hoeveel kwaliteit van levensjaren je met deze maatregelen zou winnen en wat die nou eigenlijk daadwerkelijk gekost hebben. Ik denk dat je meer dan 100-duizend euro hebt betaald per gewonnen levensjaar.
- SP1: Ja, dat zou heel goed kunnen. Nee, dat hebben we zeker nog niet uitgerekend.
- SP2: Nee, dat hebben we niet uitgerekend, maar ik denk wel dat we een discussie moeten gaan hebben over andere weesziekten waarvan we vinden dat het niet in het basispakket moet omdat we het te duur vinden, maar ondertussen als het onze eigen moeder betreft het heel graag er aan uit hebben gegeven zoals bij een coronacrisis. En ik snap dat het een crisis is, dus dat je best wat meer kan geven, maar ik denk wel dat we dan nu ook een discussie moeten gaan hebben, als alles voorbij is, over alle andere ziektes, dat we dat waard vinden. Want blijkaar vinden we het meer waard.
- SP1: Ja, in ieder geval ten tijde van crisis dan gelden natuurlijk andere wetten hè. Dat is...

- SP2: Ja. Maar dat is toch best bijzonder. Als het je eigen moeder kan zijn, het een crisis is, en je dan vindt dat het iets anders waard is dan wanneer je dat niet meemaakt.
- SP1: Ja, ja. Ok. En... welke invloed heeft het versoepelen van de maatregelen op je huishouden? Nou hebben we dat volgens mij al wel redelijk besproken...
- SP2: Ja.
- SP1: Misschien heb je nog een aanvulling?
- SP2: Nee, ik denk het niet.
- SP1: Ok, dan gaan we door. Even scannen hoor... Ja, uit het grote vragenlijstonderzoek bleek dat ruim de helft van de mensen die heeft deelgenomen minder beweegt sinds de eerste maatregelen half maart zijn afgekondigd. Kun je iets zeggen over hoeveel je zelf beweegt sinds half maart?
- SP2: Ik ben sinds twee weken weer aan het hardlopen, dus ik ben juist nu wel bewust begonnen met iets meer bewegen. Maar ik heb zeker toen die crisis er net was veel minder bewogen, omdat ik minder fysieke visites reed op de fiets en meer aan het werk was. Dus zeker, ik heb daar ook last van gehad.
- SP1: Ja, maar dat is eigenlijk al... terug aan het gaan naar hoe het was voor er maatregelen kwamen.
- SP2: Ja, maar voordat de maatregelen kwamen was ik ook nog bezig met borstvoeding aan het geven, met kinderen bezig. Die borstvoeding is inmiddels ook afgebouwd, dus het stimuleert ook weer wat meer om na de bevalling weer een beetje aan de lijn te doen en weer een beetje meer te bewegen. Daar is ook weer wat meer tijd nu het kind van de borst is.
- SP1: Ja. Is eigenlijk een... dat is een factor die onafhankelijk is van de maatregelen, maar die ook best wel veel invloed heeft.
- SP2: Ja.
- SP1: Ok. Nou hadden we het net even over dat in het bos je vrienden tegen bent gekomen, en dus ook weer even face-to-face sociaal contact hebt gehad. Vorige keer gaf je aan van "Nou, er zijn echt heel weinig mensen die ik nu zie", in de zin van... privé hè, want in het werk wel.
- SP2: Ja.
- SP1: Is er iets veranderd in hoe je daarover nadent? Ben je mensen meer gaan missen of ben je juist gewend geraakt dat je minder contacten hebt?
- SP2: Ik ben er een beetje aan gewend geraakt, maar ik mis het wel heel erg. Maar ik zou denk ik toch ook weer niet terug willen naar de oude situatie, want ik merk toch dat ik ook wel heel erg geniet van de weekenden met de kinderen en juist even die rust.
- SP1: Mm-hm.

- SP2: En voorheen hadden wij gewoon gemiddeld drie, vier afspraken op een dag en waren eigenlijk gewoon de weekenden superdruk gepland. Dus ik merk ook wel dat ik die rust toch eigenlijk ook wel lekker vind.
- SP1: Ja, dus het is dubbel. En als je dan zegt "ik mis het wel", kun je aangeven wat het dan is dat je mist?
- SP2: Ik denk het contact met andere mensen, en een beetje gelijkgezinden. En het borrelen op het terras en leuke dingen gaan doen met vrienden. We gingen weleens met vrienden naar een museum of naar een speeltuin met de kinderen. Naar... ja, dat soort dingen.
- SP1: Ok. Dan wil ik naar het vierde onderdeel. Zeg ik dat goed... derde onderdeel. Over de toekomst. De regering heeft ook een routekaart gemaakt waarin staat hoe zij in stapjes eigenlijk de komende maanden maatregelen verder willen versoepelen. Wat vind je van de routekaart?
- SP2: Ik moet je heel eerlijk bekennen dat ik hem niet heb bekeken. [Ben een beetje] corona-informatie-moe van de overheid.
- SP1: Geen probleem, dat is ook een heel duidelijk antwoord. Nee, want dan hebben we de vragen over in hoeverre de aangekondigde stapjes duidelijk zijn en zo ook geen zin, want het is dan gewoon informatie die... langs je heen gaat.
- SP2: Maar ik heb wel iets gehoord over per zoveel-juni de horeca weer open en... Dus ik heb wel die... die persconferenties gehoord, maar ik heb niet die routekaart heel duidelijk gelezen. Ik meen dat... 18 mei was nog een dingetje of zo, of 1 juni was in ieder geval ook een dingetje dat er weer dingen opengingen en september ook.
- SP1: Ja, 1 juni is dat het testbeleid verandert. Het is ook dat de mondkapjes in het openbaar vervoer verplicht worden.
- SP2: Ja.
- SP1: Inderdaad is gesuggereerd dat misschien de horeca en dergelijke open kunnen, maar dat is nog een beetje in afwachting van een nieuw advies van het outbreak management team, maar dat testbeleid en die mondkapjes dat is eigenlijk al besloten door de regering. En dan heb je vervolgens per 1 juli en per 1 september dat ze zeg maar als stip op de horizon nog hebben gezegd dat bijvoorbeeld er meer bezoekers in een bioscoop mogen of... nou ja.
- SP2: Ja precies.
- SP1: Het gewoon... stapsgewijs, en ook heel erg... er wordt natuurlijk ondertussen continu gemonitord, van: zien we een opleving of niet? Dus het zou ook kunnen betekenen dat we weer een stapje terug moeten doen.
- SP2: Ja, dat verwacht ik misschien ook wel, als ik soms het gedrag van sommige mensen zie.
- SP1: Ja.
- SP2: Ja.

- SP1: Ok. En nu duurt de coronacrisis al even. Waar heb je nou het meeste behoefte aan?
- SP2: Waar ik het meest behoefte aan heb... Vind ik een goeie vraag. Ik denk het... het menselijke contact. Met de kinderen naar het zwembad, leuke dingen doen, naar buiten. Ik denk dat dat wel hoog staat. Ik zou eigenlijk ook wel weer een keer op vakantie willen. Ja.
- SP1: Ja. En... nu zijn er al wat... suggesties van eigenlijk moeten we deze zomer met z'n allen in Nederland blijven voor vakantie. Komt dat tegemoet aan die behoefte om weer eens op vakantie te gaan als het in Nederland is? Of heb je toch een ander beeld daarbij?
- SP2: Nou, ik zou eigenlijk mijn zomervakantie nu hebben. Vanaf de laatste week van mei en de eerste twee weken van juni. Maar gezien de toegenomen zorgvraag hebben we dat uitgesteld. Dus waarschijnlijk gaan we in oktober. Dus we hebben wel één week vrij, maar we hebben het verplaatst in goed overleg om te voldoen, want er komt ook... er gaat ook een collega weg en er komt ook een nieuwe collega die ingewerkt moet worden, dus het is nu helemaal geen handig moment om drie weken vrij te zijn.
- SP1: Nee. Nee en dat is ook dan wel echt een gevolg van de toegenomen werkdruk.
- SP2: Ja. En dat kan ook prima, want wij zitten nog niet vast aan schoolvakanties en mijn man kan flexibel zijn vakantie plannen. Dus ik... de komende zomer zijn wij denk ik vooral aan het werk. En dan gaan we in oktober misschien op vakantie in Nederland als het wat rustiger is ook. En dat is misschien fijn, want dan kunnen we misschien ook weer gaan zwemmen en naar musea toe terwijl het semi-rustig is en niet in de zomervakantie.
- SP1: Ja precies. Ja.
- SP2: Want op zich in Nederland op vakantie vinden we prima. We gaan vaker een weekje weg binnen Nederland.
- SP1: Ok.
- SP2: Alleen we hadden er zo naar uitgekeken om een keertje drie weken echt ver te gaan. Nu hebben we gedurende de zwangerschap en de bevalling en de... babytijd van onze zoon niet echt gedaan, terwijl we dat voorheen wel altijd deden. Maar omdat hij niet zo in goede gezondheid was, ja, hebben we dat steeds niet gedaan. En we hadden juist nu besloten om het wel te doen. Dus als je vraagt wat mis je, dan is dat iets wat we al zes jaar niet hebben gedaan en dit gewoon ongelukkig samenvalt.
- SP1: Dat is een domper dat dat dan nu zo uitkomt, ja, ja, begrijp ik. Ja, en wie weet in oktober, maar ja, dat is natuurlijk een beetje koffiedik kijken hoe...
- SP2: Ja. En je maakt ook niet zo snel even een vlucht naar Nepal of China of Chili in... en dat besluit je niet in vier weken tijd.
- SP1: Nee. Nee. Ja, dus dat is ook gewoon een flinke wending tussen niet alleen wanneer de vakantie valt, maar ook hoe de vakantie wordt ingevuld. Ja.

- SP2: Ja. En we zouden ook gaan trouwen ergens een keer, maar dat hebben we nu ook maar op de lange baan geschoven. Dus het heeft op zich nog best invloed hierin.
- SP1: Ja. Want trouwen zonder mensen erbij is dan niet hoe het... bedoeld was.
- SP2: Nee, dat is voor ons geen optie.
- SP1: Nee precies, het gaat ook echt om de bruiloft en...
- SP2: Ja. Want we hebben ook kinderen, want meer verbonden dan dit kunnen we niet zijn.
- SP1: Nee, nee. Ja, dus dat is dan ook iets van ja, wanneer zou dat dan wel passen.
- SP2: Ja. En [het moet toch ooit] zo worden als dat het ooit was.
- SP1: Ja. Ja, daar heb ik eigenlijk nog helemaal niet over nagedacht, maar anderhalvemeterbruiloften dat...
- SP2: Is een hele andere [niet verstaanbaar] 40.35
- SP1: Ja, dat denk ik ook, ja. Ja, ok. Nou, een beetje een ander onderwerp, maar per 1 juni wordt het dus verplicht om mondkapjes te dragen in het openbaar vervoer. Wat vind je daarvan?
- SP2: Ik snap dat wel.
- SP1: Ok.
- SP2: Want het werkt... het is een schijnveiligheid voor jezelf als je zelf geen klachten hebt, voor bescherming tegen anderen, dat geloof ik wel. Maar ik geloof wel dat het wel helpt voor mensen die stiekem toch met een beetje neusverkoudheid naar buiten gaan, om dat eerste snot op te vangen. Waardoor mensen toch minder met hun handen aan hun gezicht zitten en er minder snot op alle deuren komt van alle... weet ik veel wat je niet allemaal aanraakt in het OV. Maar ik denk ook wel, er is ook wel een categorie mensen die dat mondkapje niet goed draagt. Je ziet genoeg mensen op tv die dan zeggen "Oh, ik draag een mondkapje", en dan dat mondkapje onder hun neus hebben zitten. En dan denk ik ja, maar dat is niet het idee... het idee van dat apparaat.
- SP1: Nee, dus qua naleving zou er misschien nog wel wat... ja, hoe zeg je dat, informatie verstrekt kunnen worden over hoe dan.
- SP2: Ja. Dat denk ik wel. Maar ik ben benieuwd hoe dat straks gaat als iedereen aan het werk gaat. Ik had het er natuurlijk toevallig gister over met een collega, want ik weet niet of je ooit in de trein van [plaats] naar [plaats] hebt gezeten of van [plaats] naar [plaats] -
- SP1: Mm-hm, zeker.
- SP2: Maar ik vraag me af hoe ze dit gaan doen. Want die enorme patiëntenstroom... of patiëntenstroom; mensenstroom, dat paste voorheen al niet in een trein, laat staan hoe dat nu gaat passen in een trein. En het paste

voorheen al niet op de weg met de auto's, laat staan dat het nu gaat passen op de weg met iedereen in een auto. Dus ik ben heel benieuwd of dat er straks in plaats van vier keer per uur twintig keer per uur een trein gaat, hoe de NS dit gaat oplossen.

- SP1: Ja, een van de suggesties die ik hoorde, en dat kan dus de NS niet zelf oplossen, maar is dat thuiswerken veel meer standaard wordt. En dan misschien niet zo extreem als nu, dat mensen echt al hun werk vanuit huis doen, maar wel dat bij heel veel banen dus bij wijze van spreken de helft of twee derde van de tijd wordt thuisgewerkt. Want dat schijnt ook inderdaad het fileprobleem in een keer op te lossen. En dan hoeven we -
- SP2: Ja, maar ik ben benieuwd of dat werkt voor mensen.
- SP1: Ja...
- SP2: Want als je kijkt naar waar mensen gelukkig van worden dan is er ook een stukje arbeidsgeluk juist op kantoor. Omdat je wordt gedwongen in structuur, ritme, regelmaat.
- SP1: Ja. Nou, en een van de dingen die nu uit ons... het is weliswaar een lopend onderzoek, maar we hebben natuurlijk al tussentijdse resultaten, en het valt heel erg op dat iedereen eigenlijk benoemt hoe zwaar het is om weinig mensen te zien.
- SP2: Ja. Maar dat is het ook.
- SP1: En weet je, het pakt natuurlijk verschillend uit hè, afhankelijk van of mensen alleen wonen of een baan hadden waarin ze heel veel contact hadden of een baan hadden waarin ze sowieso heel weinig mensen tegenkwamen. Weet je, dus de verschillen tussen mensen zijn groot, maar eigenlijk benoemt iedereen dat dit zwaar is.
- SP2: Ja. Ik kan me daar ook best wat bij voorstellen. Maar ook als je kijkt, want ik weet niet of daar onderzoeken over zijn. Er zijn vast onderzoeken over, dat als mensen ziek thuis zitten met bijvoorbeeld een gebroken been en dan thuis aan het werk zie, je dat mensen ook een grotere kans hebben volgens mij op depressie en meer sociaal isolement. En dat zal vast komen door het gebroken been, maar je ziet ook met betrekking tot het arbeidsgeluk, of dat zei een bedrijfsarts ooit, dat je ook ziet dat mensen minder productief worden en minder gelukkig worden omdat ze thuis moeten werken.
- SP1: Ja. Ik denk wel dat daar dus een groot verschil zit tussen of jij die ene bent die thuiswerkt en de rest gaat wel naar kantoor, of dat de norm wordt dat veel meer op afstand gebeurt. Want ik werk nu volledig thuis en het valt me wel heel erg op dat... en mijn collega's ook, dat wij ook gewoon soms nog even na een overleg met een groepje mensen, een-op-een bellen om ook nog even te vragen van "Joh, gaat het wel goed met je? Want je was zo stil." Dus dat er nieuwe vormen komen om ook sociaal contact vorm te geven. Maar wij zitten nu allemaal thuis, dus dan ga je allemaal op zoek naar nieuwe vormen en ik denk dat daar een groot verschil zit.
- SP2: Ja, daar heb je ook wel gelijk in.

- SP1: Maar ja, het gaat niet vanzelf hoor, ik bedoel we hebben natuurlijk helemaal niet kunnen voorbereiden... hoe dat moet, thuiswerken. Dus het is... ja...
- SP2: Ja, en ik kan me daar ook wel wat bij voorstellen. Ik ben ook wel benieuwd hoe dat voor veel mensen is met werk-privébalans. Dat ze dan niet stiekem toch eerder beginnen met werken of 's avonds nog hun werk goed naast zich neer kunnen leggen.
- SP1: Ja. Nou ja, dat is natuurlijk al langer een moeilijk thema hè voor mensen, om dat gewoon... ook als je wel naar kantoor gaat heb je nog steeds een laptop en een smartphone en dat soort dingen. Maar...
- SP2: Ja, maar je kunt misschien makkelijker besluiten om je laptop op kantoor te laten dan wanneer je huis je kantoor is.
- SP1: Ja. Ja, precies wanneer het gewoon allemaal klaarstaat.
- SP2: Ja, de drempel lijkt me lager in ieder geval om toch nog wat te doen.
- SP1: Ja. He, ik heb voor vandaag als laatste nog een paar vragen over de communicatie van de overheid.
- SP2: Oh ja, sorry.
- SP1: We dwalen af. Wat is je mening over hoe de communicatie gaat over de maatregelen in Nederland?
- SP2: Nou, dat is op zich denk ik wel heel duidelijk. Iedere dinsdag is er een persconferentie van Rutte, tenzij dinsdag een vrije dag is, dan is het woensdag, of tenzij maandag een vrije dag is, dan is het ook woensdag, volgens mij. Dus het is wel heel duidelijk dat er een vast moment is en dan gaat iemand vertellen over hoe het gaat. En dan gaat er of wat veranderen of niet, en dat lees je dan op nu.nl.
- SP1: Ja, en welke dingen verwacht je te horen van de overheid wanneer zij mensen informeert over de situatie rondom het coronavirus?
- SP2: Hoe bedoel je dat te vragen?
- SP1: Hm?
- SP2: Wanneer verwacht ik wat te horen?
- SP1: Nee, welke informatie verwacht je te horen van de overheid?
- SP2: Nou, ik verwacht te horen hoe het gaat en ik... wat ze ermee willen doen en wat ze... ja... ik denk dat het ook aan de overheid is om te bepalen wat ze erover kwijtkunnen.
- SP1: Ja.
- SP2: Want we hebben met zijn allen gestemd en ik heb het volste vertrouwen in deze overheid, ze door... er een soort van in ieder geval over nadenken. En als er dingen zijn die ze niet vertellen dan zullen ze daar vast een gele goeie reden over hebben in het belang van de volksgezondheid.

- SP1: Ja. Dus eigenlijk heb je gewoon groot vertrouwen in dat de informatie die je nodig hebt dat die wel wordt gedeeld.
- SP2: Ja nou ja, er zijn ook dingen waarvan ik het er niet mee eens ben, en dat mag denk ik ook, maar zij zijn... ik ben daar uiteindelijk, onder aan de streep ben ik er niet voor opgeleid om dit soort beslissingen te maken en dit te kunnen overzien. En ik hoop dat zij dat wel zijn en ik hoop dat ze daar ook goeie beslissingen in maken. En dat achteraf ook blijkt dat het goeie beslissingen waren, alhoewel bij sommige dingen denk ik: ik weet niet of dit wel zo slim is.
- SP1: Kun je daar een voorbeeld van noemen?
- SP2: Nou, ze komen nu pas met die mondkapjes in het openbaar vervoer. Ik denk dat dat best eerder had gekund. En ze zijn vrij traag op gang gekomen met de maatregelen van... de lockdown, en ze zijn vrij traag op gang gekomen denk ik met het testen en de GGD. Ik denk dat de overheid daar wel iets meer in had kunnen doen. En ze zijn vrij traag geweest met opkopen van persoonlijke beschermingsmiddelen, terwijl je dat best had kunnen voorzien. Sterker nog, ze hebben allerlei persoonlijke beschermingsmiddelen in januari weggegeven aan China, zal vast een politieke keuze zijn geweest. Maar ja, ik denk als je er op dat moment heel even bij stil had gestaan dat je best had kunnen bedenken dat het niet slim is.
- SP1: Ja.
- SP2: Dus er zijn wel dingen waarbij ik denk: dit is misschien niet heel handig. Maar kijk, ik overzie niet wat hun relatie met China vervolgens doet omdat ze deze keuze hebben gemaakt. Dus ik beseft me heel goed dat ik er wel over kan klagen en dingen anders kan vinden, maar ik heb niet de overige informatie waarom ze deze afweging hebben gemaakt.
- SP1: Nee precies, ja. Ok, duidelijk. En mijn laatste vraag is of je hebt gehoord over complottheorieën.
- SP2: Ja, die zijn er altijd. Maar ik heb ze niet bewust gezocht. En wij maken daar thuis wel zeker grappen over, ook met vrienden als we een Zoom-overleg hebben, dat we niet snappen dat de complottheorie-mensen de 5G in brand steken, want met 5G kun je nog sneller complottheorieën verspreiden, dat zou toch iets moten zijn wat ze aanspreekt.
- SP1: Ja.
- SP2: En... maar ja, nee, die zijn er altijd. En er zullen vast complottheorieën zijn dat China dit met opzet heeft gedaan. En... ja... verzin iets. Er is vast ook een mooie complottheorie over Trump, dat hij zoiets bedacht heeft om zo de werkloosheid naar beneden te krijgen. Ik weet het niet. Ik ben er... ik heb me er niet op ingelezen. En ik ben ze ook niet tegengekomen. Maar je kunt ze vast zo verzinnen.
- SP1: Ja. Ja, de... opties die je noemt daar zijn allemaal complottheorieën over. Dat in een laboratorium in China dit virus gekweekt zou zijn, dat soort dingen. Dat... ja. Maar goed, ok, duidelijk. Maar dat laat je dus eigenlijk een beetje links liggen, hooguit voor grapjes hier en daar.

- SP2: En ik denk dat er over een halfjaar als er een vaccinatie is een complottheorie komt dat de fabrikant dat heeft gedaan om geld te verdienen om zo'n vaccinatie te verkopen. Want zo'n complottheorie is er ook altijd.
- SP1: Ja. Ach ja. Dat was mijn laatste vraag voor vandaag. Heb jij nog vragen of opmerkingen?
- SP2: Nee hoor.
- SP1: Nou, dan... ga ik de opname even stopzetten.